

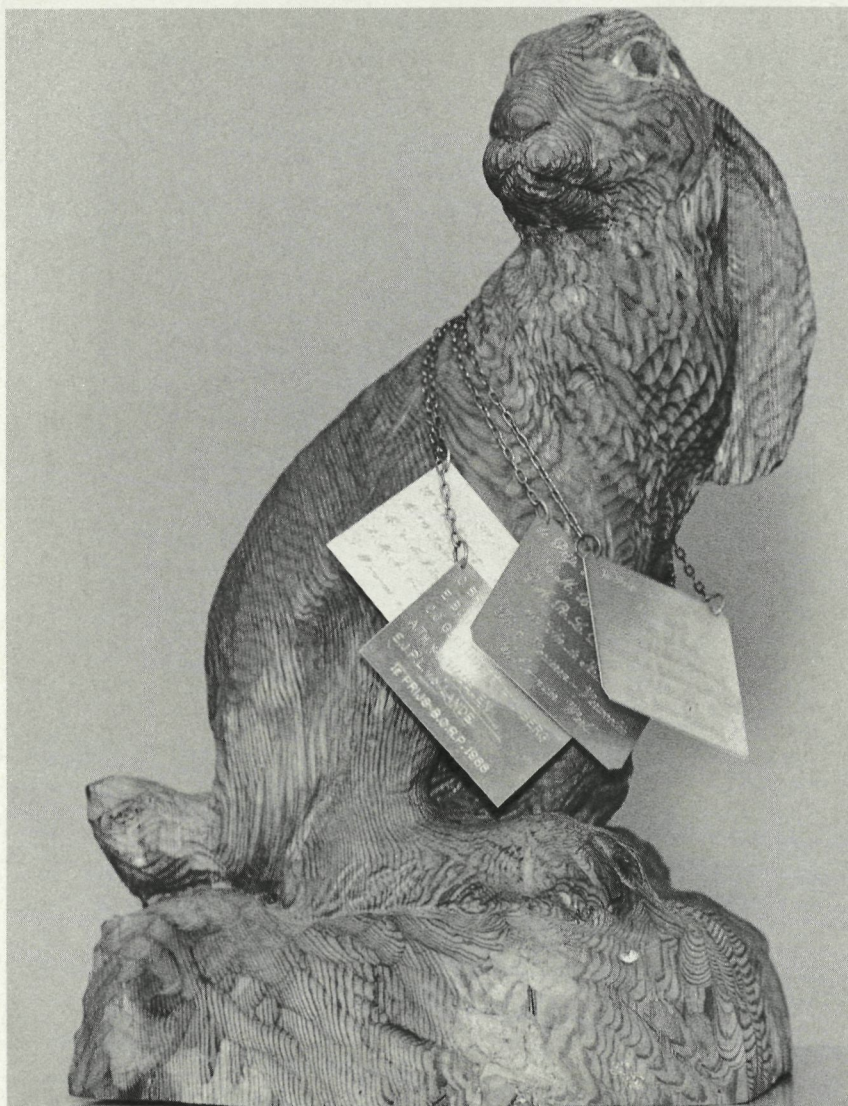
KIEZEL-KEIEN EN KLEIJDOFFERS

Op de prijzenborden in het clubhuis van de Hoge Kleij vallen de fantasienamen meteen op. Nu eens geen landgoederen en persoonsnamen op de wedstrijdagenda, maar wel uitzonderlijke wisseltrofeeën zoals de Gouden Schoen, de Borp Trofee, de Zilveren Beuk en de Zilveren Schaats.

In 1978 gonsde het op de Pan van de geruchten: een paar leden uit Amersfoort en Leusden hadden snode plannen om in hun eigen omgeving een golfbaan aan te leggen. Het bleef niet bij borrelpraat en na de oprichting van de Stichting Golf in Leusden in 1979, en op 1 april 1985 van de Vereniging De Hoge Kleij, werd de baan op 28 juni 1986 officieus in gebruik genomen. Bij die gelegenheid overhandigde Cees Broekhuijsen, voorzitter van de Stichting Golf in Leusden, de allereerste beker, de Founders Cup, aan voorzitter Dick Galema, man van het eerste uur. De leden moesten van matjes spelen, en naar (slechte) wintergreens. Ze werden veelvuldig ingezet om mee te helpen de baan op orde te brengen. Bosploegen en stenenrapers zorgden er met vereende krachten voor dat Prins Claus op 16 mei 1987 de baan en het clubhuis officieel kon openen. De werkzaamheden werden steeds opgeluisterd met wedstrijdes, zoals de Kiezel-Kei, de Borp Trofee en Het Stenen Tijdperk. Die laatste wedstrijd is inmiddels van het programma verdwenen: gebrek aan stenen en animo. De Borp Trofee, de gelijknamige wedstrijd is een van de vele prettoernooien van de Hoge Kleij, is een houten gebeeldhouwde haas met om zijn nek ieder jaar meer kettinkjes met naamplaatjes van de winnaars.

EERSTE HOLE-IN-ONE

Al 5 weken na de officiële ingebruikneming van de baan viel de eerste hole-in-one. Uitgerend Marijke Galema sloeg op 23 juni 1987 de bal op de 17de in één slag in de hole; zij heeft vanaf het prilste begin onvermoeibaar gewerkt aan de totstandkoming van De Hoge Kleij. De betrokkenheid van het echtpaar Galema bleek ook in 1990, het eerste lustrumjaar. In dat jaar waren zij 25 jaar getrouwd en ter gelegenheid daarvan boden zij de Echtpa-

foto's: Maarten van Kleinwee

renbeker aan, een immense (Marijke: 'dan kunnen er lekker veel namen op') zilveren beker. Aan deze wedstrijd mogen alleen "echte" -voorzien van boterbriefje en opgegeven trouwdatum - echtparen deelnemen. Scheiding maakt onherroepelijk een einde aan deelname en samenwonenden komen beslist niet in aanmerking. Het oudste koppel is 47 jaar getrouwd en gemiddeld delen de echtparen al 25,7 jaar lief en leed. De jonge, bruisende club toont veel initiatief en timmert met de Interpro Trophy (onze eigen Ryder Cup wordt het al genoemd) behoorlijk aan de weg.

SLAG OP DE LEUSDERHEI

Een jaarlijks weerkerend hoogtepunt is de wedstrijd tegen U.G.C. De Pan met als inzet

De Borp Trofee, een uit hout gesneden haas. Borp staat voor BosOpRuinPloeg. Nu het bos schoon is, leeft men zich uit in een gezellige pretwedstrijd.

een door de Hoge Kleij aangeboden gravure. Beurtelings is De Hoge Kleij of De Pan het strijdtoneel voor de Slag op de Leusderhei, waar zo veel mogelijk leden elkaar bekampen. Na afloop volgt op de 19e hole een verbroedering en voor een jaar wordt de vrede getekend met het uitreiken van de antieke gravure van de provincie Utrecht waarop beide clubs zijn aangegeven.

De hechte band met de Pan blijkt ook uit een Panflet van 1987 waar *De legende van de Hoge Kleij* aan de vergetelheid wordt ontrukkt. De avonturen van twee Panleden, de nimf Kleia, heerser Braks, de oude heks Shank en de

Veldmannetjes worden op geestige wijze beschreven. Een citaat:

'De oprichters vierden uitbundig feest. De leden werden de nieuw aangelegde baan ingejaagd om alle stenen des aanstoots weg te halen. Zelf liepen zij gewichtig het veld in om 18 vlaggen te planten. Uit consideratie voor de slapende Kleia moesten de leden zachtjes lopen en van matjes spelen. Maar de heks Shank en de Veldmannetjes blijven loeren naar een kans om het spel te verpestten.'

FIETS

Maandbekers, vooral als het strokeplay betreft, willen nog wel eens gemeden worden. De Hoge Kleij gaf een extra incentive voor deelname door de winnaars voor één maand een mooie parkeerplaats dicht bij het clubhuis te geven. Ettelijke clubs hebben dit idee overgenomen.

De Zilveren Beuk: in het baanontwerp van Donald Steel speelt de beuk op de vierde hole een voorname rol. Restauratie moest voortijdig sneuvelen voorkomen.

De Kleijduif: een van de weinige qualifying wedstrijden op de Hoge Kleij.

Toen in 1990 de verlegde tweede hole (par-3) feestelijk in gebruik werd genomen stond er een fiets klaar voor degene die hier een hole-in-one maakte. De hole-in-one viel en de fiets rijdt nog steeds. Schrijver dezes meende dat de fiets een speelse verwijzing was naar de nu tot het verleden behorende lange wandeling door het eikenbos naar de tweede tee, maar men bleek slechts de bescherming van de amateurstatus op het oog te hebben gehad. De fraaie beuk op de vierde hole, die door Donald Steel in het baanontwerp werd opgenomen, leek het loodje te gaan leggen en had op zijn minst een facelift nodig. Sponsors namen de kosten van de restauratie op zich, en ontdaan van oud hout staat de beuk nu weer te stralen. De wedstrijd om de Zilveren Beuk (strokeplay) herinnert aan deze actie. De wisselprijs is een kunstzinnig, door een Maastrichtse zilversmid gemaakt dienblad met in reliëf een beukenblad.

De strokeplaywedstrijd om de Kleijduif en de (na protesten van de vrouwen later toegevoegde) Kleijdoffer is, afgezien van de maandbekers en de Zilveren Beuk, de enige qualifying wedstrijd.

Aleid Kemper